

De Boer

bezien in relatie tot de kosten, de algemene dienstverlening en mogelijke alternatieven op basis van innovatieve oplossingen. Ik denk dat maatwerk daarbij van het grootste belang is.

Op de Zoetermeerlijn en bij NoordNed is ervaring opgedaan met een alternatieve aanpak. Er zitten op de betreffende lijnen geen vaste conducteurs op de trein, maar er worden mobiele controleteams ingezet en cameratoezicht toegepast. De ervaringen hiermee zijn over het algemeen positief. Per saldo is sprake van een effectieve dienstverlening met oog voor de veiligheid.

Mevrouw **Gerkena** (SP): Is de minister zich ook bewust van de enorme problemen op de Zoetermeerlijn: agressie, dronkenschap, vandalisme, enzovoort. Wij moeten op deze lijn extra politie inzetten om die problemen terug te dringen.

Minister **De Boer**: Voorzitter. Met uw goedvinden ga ik door met mijn antwoord, want mijn volgende zin is gewijd aan het onderwerp dat mevrouw Gerkena aansnijdt.

Incidenten als op de Zoetermeerlijn kunnen nooit geheel voorkomen worden. Eén conducteur zal daar weinig aan kunnen doen. Probleemlijnen vragen naar mijn inschatting om maatwerk, zoals het opereren in teamverband en extra inzet van politie. Zoals wij in het AO hebben besproken, komen er mobiele teams, want dat is een veel beter alternatief. Dit is ook het maatwerk waarover ik het in verband met de Zoetermeerlijn heb.

Mevrouw **Gerkena** (SP): Pleit de minister er hier nu voor, op den duur alle conducteurs van de trein te halen en met mobiele teams te werken? Het lijkt erop dat de minister slechts maatwerk wil leveren waar het uit de hand loopt.

Minister **De Boer**: Mevrouw Gerkena heeft mij verkeerd begrepen of ik heb het verkeerd uitgelegd. Alleen op de Zoetermeerlijn van de NS en in het rayon van NoordNed is ervoor gekozen geen conducteur op de trein te plaatsen en op alle andere treinen zit wel een conducteur. Ik heb geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat dit binnenkort anders wordt.

Ook innovaties als de ontwikkeling van de chipkaart en de beheerste

toegang tot stations met poortjes zullen een instrument bieden voor de sociale veiligheid. Zij kunnen een meer flexibele inzet van personeel tot effect hebben omdat de kaartcontrole verandert. Daarop moet kunnen worden ingespeeld. Derhalve ontraad ik aanvaarding van de motie.

De tweede motie van mevrouw Gerkena heeft betrekking op de spoorwegpolitie. Aanvankelijk werden inderdaad in de plannen 200 man genoemd. Wij hebben hierover het nodige gezegd tijdens het algemeen overleg. Uiteindelijk zijn er 51 uitgekomen: drie mobiele teams van 17 man. Als u nog 200 man erbij wilt, vraagt u meer dan gepland was. Er zouden dan 149 man bij moeten om op 200 uit te komen.

De heer Van Haersma Buma zei al dat er geen financiële dekking is. Mevrouw Gerkena heeft echter gelijk als zij opmerkt dat het ook een kwestie is van het niet beschikbaar zijn van deze politiemensen. Dit heeft alles te maken met de prioritering in het kader van de totale veiligheids-gedachte hetgeen minister Remkes met u in deze Kamer besprak. Ik zeg u overigens toe, zoals ik al deed tijdens het algemeen overleg, dat ik mij zeer zal inzetten en de vinger aan de pols zal houden. Het is mij een lief ding waard als wij op termijn de sterkte omhoog kunnen brengen. Dit betekent echter dat ik aanvaarding van deze motie moet ontraden.

De derde motie van mevrouw Gerkena heeft betrekking op de loketsluiting. Zij vraagt erop toe te zien dat alle stations in Nederland weer over een loket kunnen beschikken.

Mevrouw **Gerkena** (SP): De minister begrijpt mij verkeerd. Ik heb gevraagd om bemensing op ieder station. Dit hoeft geen lokettist te zijn. Er kunnen creatieve vormen gevonden worden. Het gaat mij erom dat er sociale controle op die stations is.

Minister **De Boer**: Ik geef toe dat ik mevrouw Gerkena verkeerd begrepen heb, maar dat komt omdat de motie nog niet bij mij op tafel ligt. Het gaat dus om bemensing van alle stations in Nederland. Ook hierover heb ik gesproken tijdens het algemeen overleg. Ik wees op de enorme kosten die dit met zich brengt. Ik heb mevrouw Gerkena in dat algemeen overleg aangegeven dat het niet noodzakelijk is dat alle

stations beminst zijn, omdat daar niets mis is met de veiligheid. Ik vind het dan onzinnig om daar mensen neer te zetten. Wij zoeken het juist in alternatieven, zoals extra camera-toezicht, meldpalen, enz. In het voorstel van mevrouw Gerkena ontbreekt de financiële dekking. Derhalve moet ik aanvaarding van de motie ontraden.

Mevrouw **Gerkena** (SP): Deze motie heeft bij uitstek geen financiering nodig. De afgelopen maanden heb ik negen stations bezocht met loketten die gaan sluiten. In Beilen is een fietsenhandelaar die heel graag die ruimte in het station wil overnemen. Hij probeert daartoe contact op te nemen met de NS maar dat lukt niet. Er is dus een gegadigde die daar de hele dag toezicht kan houden, maar de NS houdt zich stil. Ik hoor van anderen dat de huren huizenhoog zijn. Ik begrijp dat op dit moment het contact tussen de NS en de minister niet optimaal is, maar ik vraag de minister of hij bij de NS erop wil aandringen om daar beleid voor te ontwikkelen door daar bijvoorbeeld ondernemers bij in te schakelen. Dat kost niemand extra geld, sterker nog, het levert geld op en het maakt vele mensen blij.

Minister **De Boer**: Ik wil mevrouw Gerkena bijna vragen waarom de relatie met de NS op dit moment zo slecht zou zijn. Dit is echter niet aan de orde, het gaat nu om de loketten en de bemensing. Ik zal de suggestie van mevrouw Gerkena naar de NS doorgeleiden in de hoop dat daaraan invulling kan worden gegeven. Misschien is dit een mogelijkheid, maar ik kan niet vanaf deze plaats de toezegging doen dat dit inderdaad het geval is.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, op een nader te bepalen tijdstip over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 5 december 2002 over **het driejarenbeleid in asielzaken**.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer De Wit voor maximaal twee minuten.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Tijdens het algemeen overleg heeft de Kamer vorige week gesproken over het beëindigen van het zogeheten driejarenbeleid voor asielzoekers. De SP-fractie heeft toen het standpunt ingenomen dat het onaanvaardbaar is dat een demissionair kabinet deze maatregel neemt, omdat het een ingrijpende beleidswijziging betekent. In de tweede plaats is de fractie van de SP van mening dat dit alleen geregeld kan worden bij een wijziging van het vreemdelingenbesluit die echter niet voorligt. In de derde plaats acht de SP-fractie het een ongewenste wijziging van het beleid, met name omdat deze plotselinge wijziging van beleid ook de zogenaamde oude gevallen raakt. Dat kan niet zomaar en is bovendien in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. Daarom dien ik mede namens mevrouw Halsema van GroenLinks de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat het besluit tot beëindiging van het driejarenbeleid in asielzaken geen deugdelijke overgangsregeling kent;

van mening dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, dit wel vergen;

verzoekt de regering, alsnog een overgangsregeling te treffen, inhoudende dat het driejarenbeleid vanaf 1 december 2002 niet meer geldt voor die asielzoekers die vanaf dat moment asiel hebben aangevraagd respectievelijk aanvragen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden De Wit en Halsema. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 701 (19637).

Minister **Nawijn**: Ik ben het met de

heer De Wit eens dat de overgangsregeling uit het Tussentijds bericht vreemdelingencirculaire geen terugwerkende kracht kan en mag hebben. Anders dan de heer De Wit meent, is hiervan echter in de voorgestelde overgangsregeling geen sprake. Uitgangspunt en kern van de overgangsregeling zijn dat degenen die voor de datum van afschaffing van het beleid voldoen aan de voorwaarden voor het driejarenbeleid, in het bezit worden gesteld van een driejarenvergunning. Het recht op een driejarenvergunning is immers ontstaan. Zij hebben recht op deze vergunning.

Voor hen die na de datum van afschaffing drie jaar relevant tijdsverloop zouden opbouwen, is geen recht ontstaan. Omdat nog geen recht is ontstaan, komen zij niet in aanmerking voor een vergunning. Van terugwerkende kracht is geen sprake. Dat is ook in de vaste jurisprudentie aanvaard. De overgangsregeling die heer De Wit voorstelt, betekent dat de problematiek van het driejarenbeleid nog langer dan noodzakelijk aan de orde blijft, want dan kunnen aanspraken doorlopen. Dat vind ik onwenselijk. Ik raad aanvaarding van deze motie dan ook af.

De beraadslaging wordt gesloten

De **voorzitter**: Ik stel voor, op een nader te bepalen tijdstip over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaat van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (XV) voor het jaar 2003 (28600-XV);**

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaat van het Spaarfonds AOW voor het jaar 2003 (28600-E).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA): Voorzitter. Nadat wij de begrotingsstukken hadden gekregen, is er het

een en ander veranderd, met name door het najaarsoverleg. Het najaarsoverleg heeft na een stroef begin en verwijten over en weer toch op belangrijke punten winst opgeleverd, onder andere ten aanzien van ID-banen, spaarloon en koopkrachteffecten. Dat is echter meer ondanks dan dankzij het kabinet tot stand gekomen. Lodewijk de Waal, voorzitter van de FNV, was zeer kritisch over de handelwijze van het kabinet. Hoe kijkt de minister naar de eigen rol in het najaarsoverleg? Voor 2003 zijn op een aantal terreinen de scherpste kantjes van het beleid afgesneden, maar voor de toekomst blijven ze staan. Zo weten wij met de ID-banen nog niet wat er in 2004 gaat gebeuren. Hoe beoordeelt het kabinet het najaarsoverleg? Staat het nu opeens, anders dan in oktober, wel achter ondersteuning van de minima, de ID-banen en het behoud van het spaarloon? Vooralsnog moet mijn fractie de conclusie trekken dat de inzet die dit kabinet bij het najaarsoverleg heeft getoond, vooral die van een kabinet van werkgevers leek. Daarbij moet ik constateren dat minister De Geus, toen hij aantrad, wel eens heeft gezegd dat Ab Harrewijn zijn grote inspirator was. Tot nu toe hebben wij daar onvoldoende van gezien. Hopelijk komt dat bij deze begroting toch nog een beetje goed.

De werkloosheid loopt ernstig op met 100.000 werklozen in 2003. Vanochtend stond er een artikel in De Telegraaf, waarin sprake was van een doemscenario, omdat het CWI in de vorige maand 541.000 werklozen telde. Het afschaffen van beleidsmaatregelen als SPak en VLW is in dit verband destructief. Het kabinet blijft maar vasthouden aan een beleid gericht op de aanbodkant en doet helemaal niets aan het stimuleren van de vraag. Ik vind dat niet kunnen. Subsidies als SPak en VLW bevorderen werkgelegenheid aan de onderkant en gaan illegale arbeid tegen. Nu het besluit genomen is om die subsidies voor 2003 te schrappen, wil ik hier deze week de toezegging van de regering dat de regelingen blijven bestaan voor 2004. Het najaarsakkoord is onduidelijk over die formulering. Gaat het alleen om het schrappen voor 2003 met de mogelijkheid dat de regelingen in 2004 blijven bestaan of bedoelt men eigenlijk te zeggen dat de stapsgewijze afschaffing doorgaat? De subsidies zijn van